

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Gabriely Vršanské a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: MUDr. P. H.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalovanému: Magistrátu města Ústí nad Labem, stavebnímu odboru**, se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.12.2015, č.j. MM/SO/S/74914/2015/Ja,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci **s e v r a c í** zaplacené soudní poplatky v částce 4.000,- Kč, které mu budou vráceny z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 30.7.2016, která byla zdejšímu soudu doručena dne 1.8.2016, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28.12.2015, č.j. MM/SO/S/74914/2015/Ja, jímž byla dodatečně povolena stavba „Zahradní domek na pozemku p.p.č. 2264/4 v k.ú. Ústí nad Labem“ (dále jen „stavba“) stavebníka Mgr. P. M.

Žalobce v žalobě uvedl, že dne 6.1.2015 vydal žalovaný pod č.j. MM/SO/S/75800/2014/Ja rozhodnutí, jímž dodatečně povolil stavbu stavebníka Mgr. P. M. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce jako vlastník sousedních pozemků odvolání ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, který rozhodnutím ze dne 24.7.2015, č.j. 116/UPS/2015/KUUK/Fi, uvedené dodatečné povolení stavby zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání. Dne 28.12.2015 pak žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž opětovně stavbu dodatečně povolil, aniž však žalobce zahrnul do okruhu účastníků řízení. Proti napadenému rozhodnutí proto žalobce podal dne 18.7.2016 odvolání, na nějž ale žalovaný reagoval toliko sdělením ze dne 21.7.2016, č.j. MM/SO/S/552820/2016/Ja, v němž

žalobce informoval o tom, že není účastníkem řízení, a to na základě rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 24.7.2015, č.j. 116/UPS/2015/KUUK/Fi. Z citovaného rozhodnutí přitom dle žalobce zcela jednoznačně vyplývá, že účastníkem stavebního řízení je.

S ohledem na uvedené proto žalobce navrhnul, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ust. § 46 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ust. § 5 s. ř. s., podle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a **po vyčerpání řádných opravných prostředků**, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřipustnosti návrhu v ust. § 5 s. ř. s. je rozveden v následujících ustanoveních s. ř. s., např. v ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. či v ust. § 68 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V daném případě soud dospěl k závěru, že žalobu vůči napadenému rozhodnutí je třeba odmítnout, a to s poukazem právě na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť žaloba vůči němu byla ze strany žalobce podána předčasně.

Z podané žaloby a jejích příloh soud zjistil, že žalobce předmětnou žalobou napadá toliko prvoinstanční rozhodnutí vydané žalovaným, aniž by však bylo dosud rozhodnuto o jím dne 18.7.2016 podaném odvolání, a to buď postupem dle ust. § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), přímo žalovaným, či rozhodnutím odvolacího správního orgánu (Krajského úřadu Ústeckého kraje) ve smyslu ust. § 90 správního řádu. Sdělení žalovaného ze dne 21.7.2016, č.j. MM/SO/S/552820/2016/Ja, za rozhodnutí o odvolání považovat nelze. Tím tedy v projednávané věci není splněna jedna ze základních podmínek řízení, tj. nevyčkání konečného rozhodnutí ve věci, jež je nezbytná k tomu, aby soud mohl předmětnou žalobu meritorně projednat. Žalobce totiž sice vyčerpal řádný opravný prostředek – odvolání, avšak nevyčkal ani se nedomáhal konečného rozhodnutí ve věci ze strany odvolacího správního orgánu, a tudíž nepřipustně brojí toliko proti prvoinstančnímu rozhodnutí a nikoliv proti konečnému meritornímu rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, které z povahy věci v daném případě je rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 5 s. ř. s. Pokud se žalobce případně nebude ztotožňovat se závěry konečného meritorního rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, může toto rozhodnutí napadnout žalobou v rámci správního soudnictví. Nutnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ke správnímu soudu přitom opakovaně konstatoval

i Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích (např. viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.5.2005, č.j. 2 Afs 98/2004-65, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005 a také na www.nssoud.cz).

V daném případě soud musí konstatovat, že ze žalobcem předložených listin vyplývá, že Magistrát města Ústí nad Labem (žalovaný) ve věci nesprávně postupoval, pokud vyřídil odvolání žalobce pouze sdělením ze dne 21.7.2016.

V této souvislosti soud směrem k žalobci poznamenává, že pokud tvrdí, že nebyl jako správním orgánem neoprávněně pominutý účastník správního řízení vyrozuměn o vydání rozhodnutí ve věci, svědčí mu dle ust. § 84 správního řádu možnost proti tomuto rozhodnutí podat odvolání, a to v subjektivní lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděl, nejpozději však do objektivní lhůty 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků. V takovém případě proto může správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal (zde žalovaný), buď rozhodnout dle ust. § 87 správního řádu tak, že jej sám zruší či změní, pokud tím plně odvolání vyhoví, anebo je povinen spis dle ust. § 88 odst. 1 správního řádu předat svému nadřízenému odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. Tato lhůta však ke dni podání žaloby (pozn. soudu – dne 1.8.2016) dosud neuplynula.

Pakliže by žalovaný spis s odvoláním žalobce a svým stanoviskem nadřízenému odvolacímu správnímu orgánu následně ve stanovené lhůtě nepředal, měl by žalobce možnost bránit se proti takovému postupu žalobou na ochranu před nezákonným zásahem ve smyslu ust. § 82 s.ř.s., neboť by ze strany žalovaného v rámci procesního postupu upraveného správním řádem nebyl učiněn faktický úkon směřující k projednání odvolání. Naopak pokud by žalovaný spis v uvedené procesní lhůtě předložil, ale nadřízený odvolací orgán by o odvolání nerozhodl ve lhůtách upravených v ust. § 90 odst. 6 ve spojení s ust. § 71 správního řádu, mohl by se žalobce dle ust. § 80 správního řádu domáhat ochrany před nečinností a případně následně i podat žalobu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 79 s. ř. s. Uvedené možnosti procesního postupu však za situace, kdy žalovanému dosud neuplynula lhůta k předložení spisu s odvoláním, žalobci zatím nesvědčí a soud je zde uvádí jen pro úplnost.

Za daného skutkového a právního stavu tak soudu nezbylo nic jiného než vyslovit, že žaloba je ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. předčasná, a proto ji soud byl nucen odmítnout. Za daného stavu se soud již nezabýval návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť ten po odmítnutí žaloby ztratil své opodstatnění.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo jeho odmítnutím před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl ve výroku ad III. usnesení o vrácení soudních poplatků žalobci, jenž soudu ke dni podání žaloby uhradil částku 4.000,- Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že poplatky budou žalobci vráceny z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze podat** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 5. srpna 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová